

MELDURIN

— Ein stjóri skal vera eyðmjúkur

Hann byrjaði at lesa undir ringastu krepputíð. Eftir lokna útbúgving endaði hann í norsku oljuvinnuni. Somuleiðis hevur hann arbeitt fyri danska vindmyllurisan Vestas, dansk reiðarí og var eitt skifti í Grønlandi. Fyri tveimum mánaðum síðan fekk Strandfaraskip Landsins nýggjan stjóra, og eitur hann Hilmar Eliassen. Hann hevur ein fullan ryggsekk við royndum, sum hann metir fara at koma Strandferðsluni og øllum Føroya fólki til góða.

Óli Lákup Jacobsen

– Søren Kierkegaard skrivar, at ein góður leiðari skal hava eyðmjúkleika at seta seg inn í ymsu veruleikarnar í einum stovni fyri síðani at seta hesar í ein størri samanhang. Soleiðis havi tað eisini, sigur havnarmaðurin Hilmar Eliassen, sum 1. juni tók við stjórarstarvinum í Strandferðsluni. Talan er av sonnum um ein mann, ið hevur upplivað nógv ymiskt, har yrkisleiðin hevur ført hann til Norra, Grønlands, Danmark og Føroyar.

Las undir kreppuni

Hilmar fór sum 25 ára gamal niður til Keypmannahavnar at lesa í 1992.

– Eg byrjaði lesa mitt undir kreppuni, men eg merkti sum so onki til hana. Vit lesandi tá hoyrdu og løsu um hana í bløðunum, men okkara dagligdagur var ikki nakað serligt merktur av henni, sigur Hilmar, ið hevur lisið cand.merc.jur, ið er ein samanrenning millum búskap og lögfrøði á

Handilsháskúlanum í Keypmannahavn, sum í dag kallast CBS.

– Fimm ár seinni varð eg liðugur at lesa. Lestrartíðin var ein ótrúliga góð tíð, sum eg minnst gott afturá, men tað skal sigast, at eg altíð arbeiddi fram ímóti at koma skjótast gjørligt út á arbeiðsmarknaðin. Um eg skal koma við einum ráði til ung lesandi í dag, so eru tey at lata hugin dríva verkið. Men samstundis er tað týðningarmikið at fylgja við, hvørjar vinnuguleikar útbúgvingin kann veita.

Øvugt teimum flestu føroysku lesandi í Danmark valdi Hilmar at ikki gerast ein stórur partur av tí føroyska samfelagnum í Keypmannahavn.

– Eg havi altíð hildið, at man eigur at vera partur av tí samfelagi, sum man er staddur í. Úr skúlanum hevði eg triggjar góðar danskar vinir, sum eg fylgdist nógv við og fór til fótbóltsdystir og annað saman við. Eg hevði tó samband við føroyingar, og var eg millum annað regluliga á mæti í

Kristnastovu úti á Amager fríggjakvøld, sigur Hilmar.

Hilmar møtti konu síni Pavlu í 1993, sum hann giftist við í 1995. Saman hava tey triggjar dreingir, sum eru 17, 15 og 13 ára gamlir.

Norska oljuævintýrið

Sum nýútbúgvinn flutti Hilmar í 1997 saman við familjuni til Føroya, har hann hevði fingið starv í figgjarmálaráðnum.

– Einar triggjar mánaðir áðrenn eg varð liðugur, fekk eg starv í Figgjarmálaráðnum. Eg fekk eitt introskeið í danska figgjarmálaráðnum, og lærði eg heimkomin til Føroya, at tað eru stórir munir á at arbeiða í Føroyum og í Danmark. Í Føroyum verður ein blakaður út í tað, og fær man skjótt nógva ábyrgd. Í Danmark fær man hinvegin spakuliga meira og meira ábyrgd, og kann tað taka upp til eitt heilt ár, áðrenn ein nýútbúgvinn kann senda eitt alment bræv. Bæði hava sjálvsagt sínar fyrimunir og vansar, sigur Hilmar, sum arbeiddi á

figgjarmálaráðnum í hált-annað ár, til endan á 1998. Hilmar hevði fingið eitt tilbod um at flyta til Norra.

– Um ta tíðina var oljuá hugin rættiliga stórur í Føroyum, og eitt av oljufeløgnum var norska Saga Petroleum. Eg fekk starv í lógardeildini hjá teimum, og eg flutti við familjuni til Oslo í 1998. Hetta var eitt serstakliga spennandi arbeiði og ein spennandi tíð, har man bleiv útfordradur á øllum økjum. Eitt, sum gjørdi arbeiðið so spennandi, var, at tað var so altjóðað, tí eg hevði samband við fólk úr øllum heimsins londum.

– Summarið í 2000 gavst eg hjá Saga Petroleum, tá tað bleiv uppkøpt av norsku oljurisunum Statoil og Norsk Hydro, og tey vóru noydd til at gera nakrar bygnaðarbroytingar, sigur Hilmar, sum um hetta mundið flutti aftur til Føroya.

Í Føroyum bleiv Hilmar umsitingarleiðari í Føroya Olju Ídnaðarbólki.

– Eins og í Norra hevði hetta starvið eitt altjóðað snið, har fólk úr BP, Texaco

og øðrum oljufeløgnum vóru í Føroyum. Arbeiðið var spennandi, og tað var gott at búgva í Føroyum aftur eina tíð, sigur Hilmar, sum tá búði í Føroyum í smá trý ár, frá 2000 til endan av 2002.

Grønland, Danmark og Føroyar

Hilmar metti seg kláran at royna nýggjar leiðir. Hann hevði verið í oljuvinnuni í nøkur og hevði tørv á nýggjum avbjóðingum.

– Flestu uppgávnar í Olju Ídnaðarbólkinum vóru komnar á mál, og tíðin var búgvinn at royna nakað nýtt. Eg hevði lisið og hoyrt nógv um Grønland og hevði ein dreym at fara hagar. Ein dagin sá eg eitt uppslag frá Royal Arctic Line, ið kann líknast við Faroe Ship, har tey søktu eftir einum deildarstjóra. Eg valdi at søkja og fekk starvið.

– Grønland var ein stór umvelting og ein fantastisk tíð. Nógv gekk fyri seg í eitt sindur lægri gear, og man hevði tíð at raðfesta familjuna, og dreingirnir, sum tá vóru smáir, elskaðu lívið har. Mentanin har passaði okk-

um væl, og vit fingur nógvar nýggjar vinir.

Men Hilmar og Pavla vistu, at tey ikki skuldu vera í Grønlandi í mong ár.

– Grønland er ótrúliga gott fyri børn, men knapt so gott fyri ung, so í 2006 valdu vit at flyta til Randers í Danmark, har eg fekk starv sum deildarstjóri hjá vindmyllurisanum Vestas. Í 2012 fór eg at arbeiða hjá Danmark Rederiforening, sum var síðsta arbeiði, áðrenn eg byrjaði hjá Strandferðsluni nú 1. juni 2014, sigur Hilmar, sum kann sigast at vera ein